

[Erlendsson.]

tagelse, at han i videst mulig forstand kan føle sig som en agtet borger i samfundet, hvad enten det måtte dreje sig om en varig hjælp, som omstændighederne påtvinger ham, eller han med støtte af en ydet midlertidig hjælp sættes i stand til — og uden tvang motiveres til — en genindtræden i de arbejdsaktives rækker.

Men hvorfor er det kun ankenævnene, der må disponere og hjælpe i pagt med en sådan absolut fornuftig og rimelig tankegang? Fremskridtspartiet mener — og det er årsagen til, at vi har taget afstand fra den form, den sociale bistandslov har fået — at i stedet for en kæmpeadministrationspyramide, vi skal have besvær med at afskaffe i de kommende år, skulle man have opbygget et socialt sikkerhedsnet efter de principper, vi har skitseret i vor mindretalsudtalelse i betænkningen over lov om social bistand. Vi ønsker, at en sådan frihed gives til det allerførste hjælpende organ, en personlig hensyntagen ved en afgørelse, der inden for lovgivningens rammer må betragtes som den rigtige i den konkrete situation.

Vi ønsker, at der til hjælperen skal gives kompetence i forbindelse med økonomisk ansvar og budgetterede rammebevillinger at trække på i den hurtige og derfor mest effektive sagsbehandling. I stedet har vi så fået dette smukke administrationsapparat, hvor sagerne, det vil sige de mennesker, der behøver hjælp fra samfundet, kan blive hængende i måneds- eller årevis. Vi ønsker et behandlerled fri for paragrafrytteri og én klageinstans; deraf vil følge hurtig sagsbehandling og effektivitet.

Men naturligvis vil man fremstille det, der sker ved disse forslag, som en forenkling. En sådan forenkling skulle ankestyrelsen også betyde; den er nu kørt fast med tusindvis af klager. Så laver man amtsankenævnene, de skal aflaste med 10 pct. og træffe de afgørelser, der kræver indsigt i den hjælpsøgendes personlige forhold og omgivelser. Men visse afgørelser eller rettere 90 pct. af afgørelserne skal stadig træffes på et fjernt kontor ved at blade i papirer og indhente skriftlige oplysninger i de konkrete situationer, som det altid drejer sig om.

Med hensyn til folkepensionens ventetillæg har jeg kun det at sige, at vi principielt vender os mod den slags besparelser i de so-

cialle ydelser, som der her er tale om. Vi mener, at det er ethvert menneskes ret ved det fyldte 67. år at modtage en folkepension, som er så rigelig, at den kan danne et rimeligt økonomisk grundlag for de ældres liv. Men vi mener også, at ingen skal beskæres i at modtage folkepension, fordi de ønsker at fortsætte deres arbejde, så længe de mener at have kræfter dertil. Vi mener også, at et menneske må have ret til, så godt han formår, at bidrage med opsparede midler til at opretholde sin daglige tilværelse efter den standard, han formår, uden at samfundet skal fratage ham glæden herved ved at stille ham ringere end andre, når det gælder folkepensionen. Folkepensionen er ingen fattighjælp, den skal gives til alle som en ret, de har erhvervet sig gennem et langt liv.

Aase Olesen (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Gunner Baunsgaard, er forhindret i at være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne anbefale lovforslagene og blot knytte nogle få bemærkninger til dem.

Vi anser det for væsentligt at finde en aflastning for den sociale ankestyrelse og betragter amtsankenævnene som et naturligt og hensigtsmæssigt supplement til amtskommunernes beføjelser.

Også vi ønsker i udvalget at se nærmere på amtsankenævnernes og revaliderings- og pensionsnævnernes sammensætning. Amtsankenævnene kan blive en af amtskommunens legale indgange med hensyn til tilsyn og indsigt i kommunernes sagsbehandling, og vi noterer os, at der er taget højde for statsamternes eventuelle nedlæggelse.

Det radikale venstre ønsker en nærmere udvalgsdrøftelse af problemet omkring det personsammenfald, der vil opstå ved, at socialcentre har rådgivende funktion over for kommunerne, samtidig med at de skal fungere som sekretariat for den ankeinstans, der skal vurdere de selvsamme kommunale afgørelser.

Også besparelsesforslaget om mindre tilskud til briller og forslaget om en ventetillægsordning ønsker vi at se nærmere på i udvalget.

Det radikale venstre kan i princippet anbefale de foreliggende lovforslag til en velvillig udvalgsbehandling.